

Profesoru Cyrilu Höschlovi je 60 let

Profesor MUDr Cyril Höschl, DrSc., a „člen“ britské Královské koleje psychiatrů, oslavil v listopadu šedesáté narozeniny. Prof. Höschl je nejvýznamnějším českým psychiatrem současnosti a osobností, která svou energií a intelektem pomáhala české psychiatrii i celé medicíně překonat období velkých společenských změn a srovnat krok s Evropou

Obr. 1. Duben 1994 - prof. Höschl umí na večeři pozvat filozofy i miliardáře: napravo jsou K. R. Popper a G. Soros.

a světem. Dr. Richard Balon, dnes profesor psychiatrie na Wayne University v Detroitu, zaslal v r. 1979 do redakce Československé psychiatrie s charakteristickou nadsázkou a jasnožřivostí „laudatio“ na svého kolegu z Výzkumného ústavu psychiatrického „Doktor Höschl třicetiletý“. Je to dávno měřeno vykonanou prací Cyrila Höschla a nezměnilo se nic, chceme-li ten čas měřit změnami v energii, rozsahu a intenzitě zájmů i pronikavé přesnosti soudů dnešního šedesátníka. Před třiceti lety, vzhledem k věku oslavence, i proto, že tehdejší vedoucí redaktor nevěděl o koho se jedná, „laudatio“ redakce neuveřejnila. Dnes je profesor Höschl osobou psychiatrům známou jako brilantní přednášející a učitel, zasvěcený praktik i výzkumník a člověk, který reprezentuje psychiatrii jako volená hlava velkých a prestižních mezinárodních organizací jakými jsou Evropská asociace psychiatrů a Federace evropských lékařských akademií. Široké veřejnosti je známý jako odborník srozumitelně komunikující o odborných i všeobecně významných tématech v médiích od rozhlasu a televize po pravidelné sloupky v týdeníku Reflex. Lidé, kteří ho znají blíže také vědí, že dokáže s hlubokým porozuměním hovořit o hudbě a hudebnících. Muzikologická zasvěcenost prof. Höschla je provázána mimořádným nadáním pro hru na klavír pro potěšení své i přátel. Shrnout jeho životní běh vydá na knihu a není cílem tohoto textu se pokusit o něco, co již podnikli jiní. Pro inspiraci mladším kolegům, kteří profesora Höschla znají již jako ředitele Psychiatrického centra Praha je třeba zmínit, že cesta k jeho současnému postavení

stojí na základech práce a úsilí, které našťastí přinášely oslavenci především radost a posilovaly jeho tvůrčí elán. Svědky takové radostné tvorby jsou knihy Endokrinologie v psychiatrii, Psychiatrie pro praktické lékaře, týmová učebnice Psychiatrie pro specializační přípravu a časopis Psychiatrie, kterému jako šéfredaktor věnuje prof. Höschl po léta mimořádné poctivou a důslednou péči. Jako všemu, co činí.

Prof. Höschl je osobnost, která se nikdy nenechala ovlivnit prostředím spojeným s nejistotou, váhavostí nebo nedostatkem zdravé sebedůvěry. Díky tomu ho mám spojeného i se situacemi, v kterých je při jubilejní příležitosti vhodné vzpomenout. Prof. Höschl uskutečňoval některé sny své i sny druhých lidí bez zaváhání. Prolomil tak letité nánosy zakřiknuté izolace. Činil tak jaksí mimochodem. Nezapomenu na to, jak pozval v r. 1994 do Prahy Karla R. Poppera a navrhl legendárnímu přednímu filozofovi vědy, epistemologovi a u nás v tu dobu jen málo známému společenskému mysliteli, udělení čestného doktorátu Univerzity Karlovy. K. Popper s pověstí mrzutého samotáře překvapivě přijel a ukázalo se, že okouzující starý pán má slabost pro Prahu a T. G. Masaryka.

Obr. 2. Prof. Höschl si pod vedením australských domorodců rozšiřuje hudební vzdělání hrou na dechové nástroje.

Za pozváním bylo zaujetí knihou „The Brain and its Self“ Karla Poppera a neurofyziologa nobelisty Johna Ecclese, kterou jsme četli koncem osmdesátých let. Pozvat do Prahy k přednáškám jak Poppera tak Ecclese připadlo Cyrilu Höschlovi samozřejmě a jako něco, co stojí přinejmenším za pokus. A že to vyšlo, bylo pro mne ukázkou toho, jak ze zakletého světa let osmdesátých lze vykresat svět skutečný, ve kterém vzdálené legendy ožívou. Profesor Höschl se skutečnosti nebojí.

Profesor Höschl je ve svých šedesáti letech mladý. Je mimořádnou a inspirující osobností české psychiatrie.

*Prof. MUDr. Jan Libiger, DrSc.
e-mail: libigerj@lfhk.cuni.cz*